

32 Я ѿ смокѡвница та се надрѣте на прѣтча та: когѣто вече вѣйки те и стѣнатѣ млади, и листѣ та и проникинатѣ, знайте, зашѡ ѣ близѣ жѣтва та.

33 Такѡ и вше, когѣто видите сѣчки те тѣл, знайте, че ѣ близѣ при вратѣ та.

34 Извѣстнѡ ви говоримѣ: не ще да прѣйде тѡл рѡдѣ, докле не вждатѣ сѣчки те тѣл.

35 Неко то и земля та ще прѣйдатѣ: а мой те словеса не шѣтѣ да прѣйдатѣ.

36 Я за ѡншй дѣнь и часѣ никой не знае, нито ягли те не вѣсни, тѡкмѡ ѡтѣцѣ мой самѣ.

37 И какѡто ѣ кьло вѣ дни те ншеви: такѣ ще да вжде и дохѡжданѣ то на ѡйна человекѣскагѡ.

38 Зашѡто какѡто вѣха вѣ дни те ѡнша прѣдѣ потѡпатѣ, пѣдѣха и пѣеха, и жѣнахасе, и за мжжѣ шиваха, до ѡнзи дѣнь, вѣ който влѣзе нше вѣ ковчѣгатѣ:

39 И не разумѣха, дойдѣ вода та и вдигна сѣчки те: такѣ ще да вжде и дохѡжданѣ то на ѡйна человекѣскагѡ.

40 Тогѣва двѣма ще да вждатѣ на нивѣ та: ѣдинѡ се зѣма, а дрѡгѣо се ѡстава.

41 Двѣ ще да мѣлатѣ вѣ

воденица та: ѣднѣ та се зѣма, а дрѡгѣ та се ѡстава.

42 Ѣтѡйте прочее вѣдни, зашѡто не знаѣте, вѣ кой часѣще дойдѣ Господѣ вашѣ

43 Я това знайте, зашѡ ако бѣ знаалѣ Господѣро на-кѣща та вѣ коѣ стража (прѣзѣ ночь та) ще дойдѣ хайдѣтино, стоалѣ вѣ вѣденѣ, и не бѣ далѣ да мѣ подкѡпатѣ кѣща та.

44 Заради това и вше вждѣте гѡтѡви: че вѣ който часѣ не мѣслите, Ѣнѣ человекѣскѣй ще да дойдѣ.

45 Кѡй ѣ прочее ѡншй вѣрнѡ слѣгѣ и мѣдрѡ, когѡто ѣ поставилѣ Господѣро мѣ надѣ слѣгѣ те си домашни, да имѣ дава пѣстѣ то на време то имѣ:

46 Блаженѣ ѣ ѡншй слѣгѣ, когѡто, кѣто дойдѣ Господѣро мѣ, ще го намери че прѣви такѣ.

47 Воистина ви говоримѣ: че надѣ сѣчкѡто си имѣнѣ ще да го постаѣи.

48 Ако ли рече злѣй слѣгѣ вѣ срдѣце то си: Господѣро ми ще се забѣви да дойдѣ:

49 И начне да кѣе сослѣжитѣли те си, и да пѣдѣ и пѣе сѣ пѣлицѣ те:

50 Ще дойдѣ Господѣро на ѡнзи слѣгѣ вѣ ѣдинѣ дѣнь, вѣ който се тѡй не надѣе, и вѣ часѣ, вѣ който тѡй не знае.